

[Søren Olesen.]

men vi vil derfor let komme til at opleve, hvis dette bliver lovfæstet, at mødrehjælpsinstitutionerne vil stille ret store krav til det offentlige med hensyn til bevil-linger. Jeg mener derfor, at der vil være grund til at se på dette forhold og undersøge, om ikke det var mere naturligt, at mødrehjælpen blev ved at virke som råd-givende og hjælpende institution, og at man så, hvor det drejer sig om offentlig hjælp, henviste til de organer, som findes i forvejen, at man ikke, som det her ser ud til at man skal have, får en institution, der skal oprette nye hjem og eventuelt nye uddannelsesanstalter, eller hvad det nu er, der her er tale om, for at komme disse kvinder til hjælp. Jeg har ikke noget imod, at man søger at give disse kvinder enten et hospitalsophold eller et sygehjemsophold eller give dem lejlighed til at få en oplæring, således at de får et erhverv; men det, jeg er betænkelig ved, er, at man giver en ny institution lejlighed til at forestå denne oplæring eller disse ophold. Jeg mener, at det bør overvejes, om ikke disse ting burde henvises til de hidtidige organer for den slags uddannelse og hjælp, således at forstå, at mødrehjælpsinstitutionen kunne indstille og være vedkommende behjælpelig med at komme disse steder, men ikke direkte skulle forestå selve uddannelsen eller behandlingen på sygehjem.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker samtlige ærede ordførere for de venlige bemærkninger, der blev fremsat om lovforslaget, og jeg forstår, at de alle er villige til i udvalget at føre en forhandling, sådan at der kan opnås et resultat.

I anledning af de bemærkninger, der er fremkommet om, at man er betænkelig ved mødrehjælpsinstitutionen og bange for, at den påtager sig arbejde, som enten børneforsorgen eller det sociale udvalg har, vil jeg gerne sige, at det tror jeg ikke man behøver at være. Der vil være opgaver både for børneforsorgen og for det private initiativ indenfor børneforsorgen, selvom vi gennemfører det foreliggende lovforslag. Det er rimeligt, at vi med så speciel en opgave, som mødrehjælpsinstitutionen har, må se at give den muligheder for at hjælpe. Jeg takker som sagt for den venlige be-

handling, lovforslaget har fået, og jeg er gerne til rådighed med alle oplysninger i det kommende udvalg.

Nina Andersen: Når man i mange år har siddet i en mødrehjælpsinstitutionens bestyrelse, er det med forundring, man hører nogle af de udtalelser, der er fremsat her i dag. De kunne nok give anledning til at tage en diskussion op, hvad jeg dog skal undlade, idet jeg blot vil pege på to ting.

Det ærede medlem fru Ingeborg Refslund Thomsen udtalte bekymring med hensyn til observationshjemmene. Dertil vil jeg sige, at Mødrehjælpsinstitutionen for København, Københavns amt og Frederiksborg amt netop på det område har gode erfaringer. Endvidere vil jeg gerne oplyse, at i det område, hvor jeg kender uddannelseshjemmene, har uddannelsen omfattet mange andre end syersker; der har været unge på børnehaveseminarier, nogle er uddannet til husmoderafløsere, og andre har fået kontoruddannelse. Man forsøger at gøre uddannelsen så varieret som muligt under hensyntagen til en fornuftig begrænsning af uddannelsestiden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Nina Andersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 26. oktober, kl. 13 med følgende dagsorden:

- 1) *Spørgsmål til ministrene.*
- 2) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om foranstaltninger i anledning af svangerskab m. v.